

[Aksel Møller.]

bage; hensynet til erhvervet er mere afgørende end hensynet til statskassen. Det synes også, som om den højtærede minister selv har været ledet af denne tankegang i dette lovforslag. En del af de nedsættelser, som vi her står overfor, er vel et udtryk for, at ministeren har forstået, at nogle erhverv er kommet i vanskeligheder med den omsætningsafgift, som de hidtil har måttet betale.

Jeg vil gøre nogle enkelte bemærkninger om disse nedsættelser og allerførst sige, at vi er ganske enige i, at flyvebenzinen bør være skattefri. Det var utvivlsomt en fejl, vi alle begik, da vi i sin tid beskattede den. Vi gennemførte i fjor skattefrihed for benzinen i en lang række anvendelser, hvor den er en slags råprodukt i produktionen. Jeg vil gerne under udvalgsbehandlingen have lejlighed til at høre, om den højtærede minister mener, at disse eksperimenter er lykkedes, og om det har været muligt at have den fornødne kontrol med benzinen i de anvendelser, hvor den er skattefri. Der er jo en fristelse til at anvende den skattefri benzin til et ikke skattefrit formål. Jeg har derfor det råd at give den højtærede finansminister, at han ser efter, om tiden alligevel ikke var inde til at farve benzinen. Jeg ved godt, at sagkyndige siger, det er meget let at fjerne farven, men man kommer nu ikke uden om, at det at fjerne en sådan farve omtrent må være i samme straffeklasse som det, at man med radervand fjerner eller ændrer tal i et bogholderi. Det er en forseelse af en meget alvorlig karakter, og medborgere vil i allerhøjeste grad holde sig tilbage fra at falde for en fristelse, hvis der ligefrem skal foretages en så positiv handling som at af- farve den skattefri benzin til fordel for benyttelse til et ikke skattefrit formål.

Af nedsættelserne af omsætningsafgifterne er den, der foreslås for pelsvarebranchen og for guld- og sølvvarebranchen, efter vor opfattelse for beskeden. Det er det triste ved disse to skatter, at de også beskatter det stykke håndværk, den arbejdsindsats, som udføres ved forarbejdningen af varen fra råstof til det færdige produkt, og derved kommer i høj grad urimeligheden ind. Med hensyn til guld og sølv skulle man synes, at hvis ministeren virkelig mente det var nødvendigt stadigvæk at holde dette beskeden

beløb fast for statskassen, måtte det være naturligt at indvinde beløbet helt eller delvis igennem en forhøjelse af toldafgiften for den del af disse ædle metaller, som gik til produktionsformål. Der er ingen tvivl om, at de vanskeligheder, som pelsvarebranchen — og i nogen grad også guld- og sølvvarebranchen — for tiden har, vel nok står i forbindelse også med den almindelige forbrugsudvikling. Det skal jeg slet ikke bestride, men der er vel heller ingen tvivl om, at de skatter, som blev pålagt omsætningen i disse to erhverv, i høj grad forhindrer branchen i at foretage de modtræk, der er nødvendige for at bevare beskæftigelsen og så meget af omsætningen som muligt indenfor disse erhverv, og jeg vil i det kommende udvalg anmode om, at vi får en forhandling om nødvendigheden af at opretholde skatten, og, hvis den højtærede minister kan overbevise os om denne nødvendighed, om så ikke en ændring af den fremgangsmåde, der i øjeblikket anvendes ved skattens pålæggelse, kunne være mulig.

Derimod er det med en vis beklagelse visser, at den højtærede minister ikke har imødekommet de røster, der har været fremme om en afspænding af den meget betydelige omsætningsafgift, der i øjeblikket er på spiritusforbruget på restauranterne. Det kan naturligvis ikke være nogen særlig tillokkende lovgivningsopgave at gennemføre foranstaltninger, der skulle holde spiritusforbruget her i landet oppe, men det er heller ikke det, der er tale om. Det, der er tale om, er, hvorvidt man skal lade en så væsentlig del af forlystelsesindustrien, som restauranterne udgør, rejse sin egen sø og altså tynges til bunds i havet af disse skatter, eller man skal prøve at finde en udvej, der muliggør, at det i alt fald bliver lettere at drive restauranterne, end det er i øjeblikket. Efter min opfattelse er der to problemer her, som melder sig med krav på svar. Da vi i fjor gennemførte bestemmelsen om, at lokaler udenfor restauranter, som anvendtes til at fejre festligheder med spiritusforbrug, skulle beskattes på samme måde som hvis disse spiritusvarer blev forbrugt i en restaurant, var det ikke, fordi vi ville forhindre, at den jævne mand kunne få lejlighed til at holde sin konfirmation, sin barnedåb, sine bryllupper eller hvad det ellers kunne være, på en rimelig og billig